

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 178.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365877744/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Hænderne – »Du har mærket hvad han er for en utaalelig Gjak og har givet ham Afsked» –

»Kan nok være, min Datter! dog, at han gør lidt Spræld med sin Slangkappe og de vægte Diamanter – det kunde være ligemeget – at han støjer en Replik af en Tragedie eller en Stump af en Roman, naar han taler begejstret; det er en meget uskyldig Sag – at han gesticulerer dertil, som den, der præker i en Juleieg, det rager mig heller ikke – at han endelig er et godt Bumb over de Fyrretyve, skjøndt han kun vil være 30 Aar gammel, det er en Feilregning uden Betydenhed i Contractforhold – see, det kunde Altsammen passere; men at hans store Gudsor ligger i Maanen og har kun Navn efter lutter gamle tyske Røverborge, som ligger i Gruus i mange hundrede Aar, og hvis rette Godsbesiddere man vist kan finde i enhver Reisehaandbog – see! det er en utalgelig Feil ved ham – og du har Ret, du har nu din Frihed!»

»Fortræffeligt! – jeg har min Frihed og kan nu ægte hvem jeg vil.»

»Det har jeg just ikke sagt – men siig mig, hvad synes dig om Lyststedet?»

»Det er herligt! Haven er isærdeleshed nydelig – i Pavillonen kan man ved høilys Dag drømme de deiligste Drømme!»

»Hvad bryder jeg mig om hvordan man kan drømme her? – har du besøgt Kjølder og Spiiskammer? mener jeg – er Kjøkkenet efter dit Ønske?»

»Det hele Huus er et Feeslot, lille Fader! allerhelst naar jeg nu aldrig mere seer den taabelige Greve her og min fortræffelge Fader aldrig vil tale til mig om Bryllup med nogen Anden – end ham, du veed nok!»

»Er du fra Forstanden, Barn! – har du recent glemt din brave solide Fætter, som du dog jo holdt saa inderlig af inden du fik den tøsede Nervesygdom og skulde cures paa Tydsk? – Vil du nu giftes med en Drøn, en fix Idee? – Andet er han ikke, denne Hr. Magnet-Dæctor, indtil han beviser mig, han har det, han kan leve af, og det skal jeg bevise dig. Den, der Inter har at leve af, *kan* jo ikke leve – og Den, der ikke *kan* leve, *lever* jo ikke – og Den, der ikke lever, er jo ikke til uden i Indbildningen og er altsaa kun en Drøm eller fix Idee. Seer du, min Datter! jeg har ikke glemt min Logik.»

»See, lille Fader!» – udbrød Amalia, idet hun saae ud af Vinduet og